

1
schoolkrant *Afd. Onderwijs, Gem. Boreulo.*
chr. BIRA AK SCHOOL

... eerste steen ...

79 jaar !!
1902 1981

2

SCHOOLKRANT "BRAAKSCHOOL".

0. 27 , 7275 RA, GEESTEREN-GELSELAAR.

Telef.: 05458 - 207.

2^e jaargang, nr. 4.

.....

Hierbij wordt U allen, en ook aan jullie,
de SCHOOLKRANT aangeboden.

Het is jammer, maar het zal tevens
de laatste zijn.

Schreven wij in de eerste krant, in
oktober '79, dat de krant een lang
leven beschoren mocht zijn, we zullen
nu moeten concluderen, dat de krant
2 jaargangen heeft kunnen en mogen
beleven. U weet allen daarvan de reden.

U vindt in deze krant dan ook terug-
blikken, en afscheidsworden. U kent
allen de bekende woorden:

"Partir c'est mourir un peu".

(Afscheidnemen, is een klein beetje
sterven). In dat licht moet U het zien.
Maar laten we niet bij de pakken neer-
zitten, doch hoopvol in de toekomst
blikken!

T.W.

Een woord van het BESTUUR :

Bij de sluiting van onze school

Een woord, geschreven door onze secretaris
Dhr. D. Kolkman, namens het huidige Bestuur,

Dames en Heren,

Na aan het Bestuur de belofte te doen, om namens hen een artikel te schrijven in de laatste "Zwerfsteentjes", begint de moeilijkheid.

Je vraagt je af, was dit nu wel echt nodig geweest: "sluiting van de Braakschool".

Wat bezielde eens de mensen rond 1900, een school te stichten.

Meester Heuvel, hoofd van de openbare school in Gelselaar destijds, schrijft hierover: "De Orthodoxen, Gereformeerden en Hervormden tezamen, hadden sinds enige jaren, plannen tot het stichten van een school met de Bijbel". Waarom deden deze mensen dat, uit hun omgeving stappen, weglopen uit de dorpschool, het centrum van het dorpsleven?

Ze moesten kleur bekennen. Door hun omgeving werden ze niet begrepen: vervreemding werd hun deel. Financiële offers moesten ze zich getroosten. Ze konden niet anders. Ze hadden geen vrede meer met de Staatsschool, en haar neutraliteit jegens de Allerhoogste.

Op 1 juli 1902 werd de school geopend, een school waarover nu, 79 jaar later, het doek valt.

Na een afscheiding van de christelijke school in Gelselaar, rond 1912, zijn we, zij het wat uitgedund, verder gegaan, Gereformeerden en Hervormden, samen de schouders onder hun school.

4

De school, in wiens gevel zij hadden laten plaatsen: "Leer den jongen de eerste beginselen naar den eisch zijns wegs"

Was dit alles niet te redden geweest?

Was er geen samengaan, met hen die ons eens verlieten, mogelijk?

We zijn, als Bestuur, steeds voorstander geweest van een fusie. In eerste instantie via achtereenvolgens twee Commissies voor al de vier Prot.Chr.Lagere Scholen in de Gemeente Borsculo.

Toen bleek, dat de tijd hiervoor niet rijp was, en onze school nog maar een bestaansmogelijkheid had van 2 à 3 jaar, zijn we, mede op aanraden van bovenvermelde commissies, een bespreking aangegaan met de Julianaschool te Gelselaar.

Als Bestuur hebben we zeer intensief vergaderd, en alles steeds uitvoerig doorgesproken. Het is ons altijd mogelijk geweest een eensluidend standpunt in te nemen.

We hadden met fusie maar één doel voor ogen: een school, waar alle of bijna alle kinderen naar toe zouden gaan. Samen één school, waar beginsel boven plaats was verheven.

Wij wilden een vrij en eerlijk overleg, in wederzijds vertrouwen.

Misschien, dat dit laatste onvoldoende aanwezig was.

Wij zijn als besturen in gebreke gebleven.

De school kwam er niet.

Het Christelijk Onderwijs in Geesteren-Gelselaar, is hiermee geen dienst bewezen!

Het zal U uiteraard niet zijn ontgaan, dat er nadien toch wat gerommeld heeft in het bestuur. Jammergenoeg valt dit niet te ontkennen. Er is in het Bestuur een diepgaand meningsverschil ontstaan, over het verloop van de ontwikkelingen, zoals die zich hebben voorgedaan, na het besluit tot sluiting der school.

Het heeft weinig zin hier nu verder op in te gaan. Emoties zullen één en ander wel hebben aangescherpt.

Wat doen we nu , bij de brokstukken, van wat eens onze trots was: de Braakschool.

Laten we afstand nemen, van wat er mis ging, en deze zwarte bladzijde omslaan.

Laten we zien, of het nu wel de moeite waard is geweest, het streven van de orthodoxen, rond het jaar 1900.

We kunnen in ieder geval vaststellen, dat het onderwijs op de Braakschool, de jaren door voor velen van een onschatbare waarde is geweest. Er is op deze school gedegen onderwijs gegeven, waardoor zij zich gemakkelijk heeft kunnen meten met andere scholen. Naast het verzamelen van kennis, heeft onze school ook getracht, andere waarden door te geven, hoger en rijker, dan alleen kennis. Zij deed dit, en moest dit doen, krachtens de opdracht, die ze in 1902 meekreeg.

Het stemt ons dankbaar, te mogen zien, dat onderwijs 79 jaar lang aan de gestelde verwachtingen heeft voldaan. En laten we eerlijk zijn, dit was nimmer bereikt, als we geen meester en een juffrouw op hun post hadden, die zich hiervoor wilden inzetten. Zij kunnen immers een school, hoe klein ook, een grote naam geven.

Mevr. Van Zoest, en meneer Wiegersma, u, met uw sluitposten op deze school, hebt gezorgd, dat we kunnen afsluiten, waardig, de eer hooghoudend tot aan de laatste dag. Uw inzet en uw liefde voor onze school, was ons als ouders, leden , en bestuur, steeds een groot genoegen!

6

We zullen gaan scheiden, personeel,
maar ook de ouders: de school valt uitéén.

Laten we dan uit elkaar gaan, met de bede,
dat we allen de fakkel van het Christelijk
Onderwijs hoog blijven houden, waar onze
plaats ook moege zijn.
Dan zal de dag niet vergeefs zijn geweest,
de dag van onze voorouders, de Gereformeerden
en de Hervormden, die een school met de
Bijbel wensten!

D.Kolkman.

/=/

1902 - 1981 !

(artikel , door de Heer D.Esselink,
oud-voorzitter, en oud-bestuurslid
tot 1971).

Ruim 75 jaar: School met de Bijbel:
de BRAAKSCHOOL.
Wanneer op 1 augustus a.s. , de school
wegens tekort aan leerlingen, wordt gesloten,
komt er toch wel een gevoel van weemoed boven.
De Schoolvereniging in deze plattelands-
bevolking, die als Ouders een school met de
Bijbel wensten, heeft een grote plaats
ingenomen!

7

De band, die er was, kwam op verscheidene manieren tot uiting. Waren er problemen, en werd er een beroep op de leden gedaan, dan waren er altijd vrijwilligers, die belangloos hun diensten aanboden. Natuurlijk waren er ook wel meningsverschillen, en strubbelingen. Maar wanneer het er echt op aan kwam, werd de eenheid bewaard.

De ouderavonden en ledenvergaderingen, waren meestal goed bezocht.

De schoolfeesten die gehouden werden, vielen bij de kinderen, maar ook bij de ouders, erg in de smaak.

In 1913: het 100-jarig Onafhankelijkheidsfeest, werd naast de Schoolvereniging, ook een Christelijke Oranjevereniging "De Braak" opgericht.

Dit Comité organiseerde, in nauw overleg met het Schoolbestuur, Oranje-avonden, of een middagfeest: 31 augustus ---- de verjaardag van Koningin Wilhelmina ---- was hiervoor de datum.

De Muziekvereniging van Holten --- en later van Haarlo --- luisterde dat muzikaal op.

De Schoolvereniging begon ongeveer in 1918 op bescheiden schaal schoolreisjes te organiseren. De eerste reizen gingen naar Barchem, met huifwagens.

Later per bus, in de omgeving.

Na 1945 ging men verder van huis.

Zo, een en ander overziende, zal er door de opheffing van de school, wel enigszins een hiaat ontstaan.

We zullen hopen, dat de Ouders, die op de Braakschool bijbels onderwijs hebben genoten, dat in de toekomst, ook voor hun kinderen mogen wensen. De mogelijkheid op de school in Berculo en Gelselaar, is nog aanwezig!

Geesteren,
juni '81.

D.Esselink.

8

SCHOOLKAMP :

De klassen 4 , 5 en 6 zijn op kamp geweest.
En wel van woensdagmiddag 17 juni -
zaterdagmorgen 20 juni j.l.

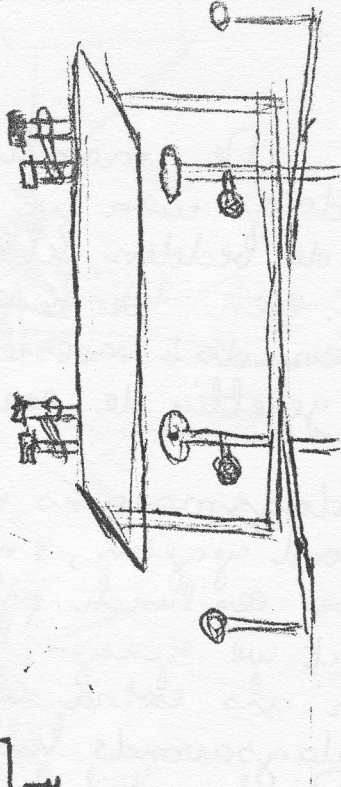
We hebben het met elkaar bijzonder fijn
gehad. Het is dan ook zeer geslaagd te
neemen! Oh nooit te vergeten!

Met elkaar hebben nadien een heel verslag-
boek gemaakt. Enkele reacties daaruit
willen we U dan ook niet onthouden. Hoewel
het slechts een greep is, en we maar
willekeurig te werk zijn gegaan.

Bingo - avond !

Met de bingo - avond zat meester alleen midden
in de tent met allemaal stiften, en schriften, potlood,
gum, ballen, pennen en tekenboeken. Meester las
getallen voor en als we die hadden op een kaartje
moestje het aan kruisen. Dan moest je eerst
de bovenste rij volhebben en dan de onderste en dan
de hele kaart en ik had drie keer bingo
eerst een potlood toen een rood schrift en stiften
Sommigen hadden valse bingo die hadden er
eentje niet aangekruist of hadden er eentje
eraan gekruist welke meester nog niet had op
op genoemd

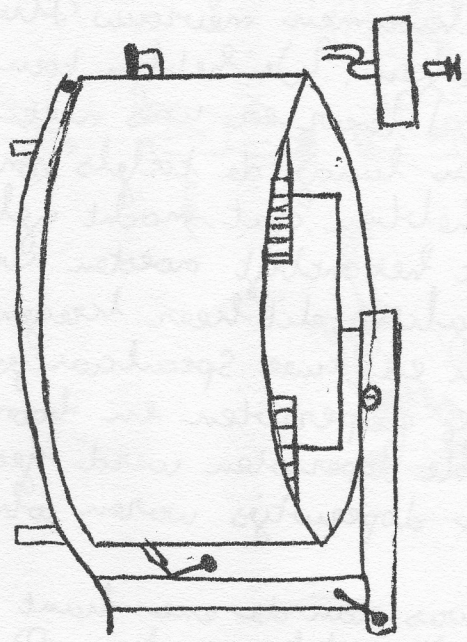
Jan Esselink.

KAAS-
PERS

RICHARD
H.

Kaasboerderij
Nieuwste

melk tobbe

De maaltijden.

Woensdags toen we aankwamen moesten we eerst de bedden klaar maken en toen moesten we gaan eten. We hadden brood van huis mee genomen en dat moesten we dan opeten. Het was heel erg gezellig de eerste maaltijd in de grote tent.

Donderdagsmorgens en 's middags hebben we gewoon brood gegeten, 's morgens met het ontbijt moesten we een lunch pakket maken voor die middag omdat we gingen fietsen, dus voor onderweg, we kregen als extra een ontbijt koek mee.

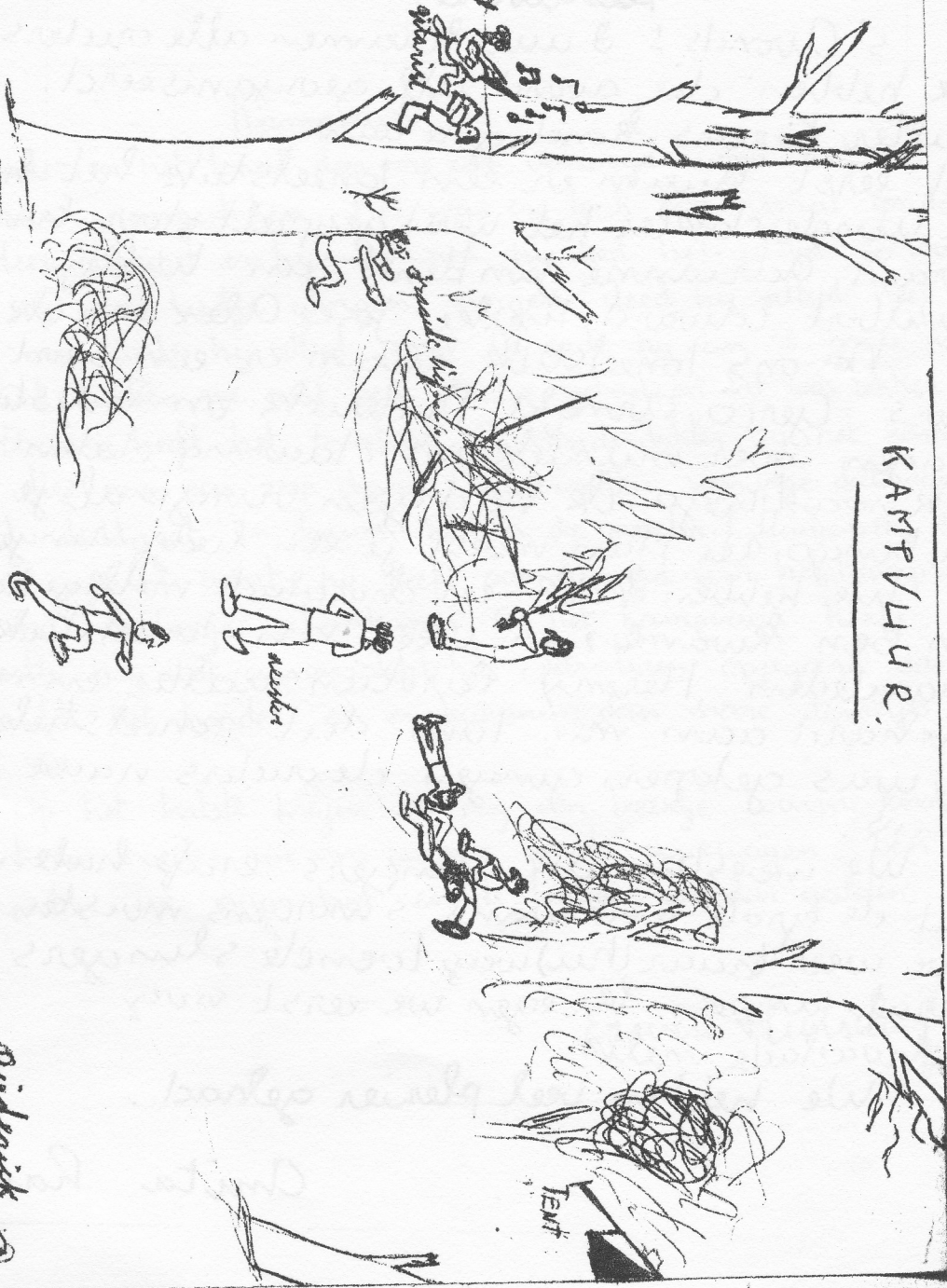
Donderdagsavonds hiirimen mevrouw Hulshof en mevrouw Riethorst koken. We hebben toen sla gegeten heerlijk was dat. Maar er was niet haast niet genoeg en moesten langs de tafels om te vragen of we wat mochten hebben, dat mocht gelukkig.

Vrijdagsmorgens met het ontbijt moesten we weer een lunch pakket maken, dit keer kregen we als extras een ontbijtkoek en twee speculaastjes.

's Avonds kregen we ^{met} doperwtten en boontjes dat was grote lol, want ^{met} de doperwtten werd geschoten door jongen, maar de doperwtjes waren ook heel gaar op.

Zaterdagmorgens was aan de ene kant makkelijk we hoefden geen lunch pakket maken. Ook hebben we die morgen (b) buiten gegeten, want de eigenaar had de tent nodig. Al met al was het leuk en erg lekker.

KAMPVUE.

Dieprik
Kolkman

Feestavond.

s' Avonds ± 8 uur kwamen alle ouders.

Wie hebben die avond zelf georganiseerd.

Walter Karens Koncligele aan.

Het eerst kwam er een toneelstuk het heette de Winderbloeten het werd gespeeld door Erwin Gerard Adrienne Jan Henk Jan Willy

Wilbert Edward Tineke Jose Alex en ik zelf.

Na ons toneelstuk kwam er een soort

Kwis Gerco Arnold Diekerick en Tony stelden

vragen over muziek en daarna deden ze

ook nog bingo ik had geen bingo als je

ja bingo zei dan moest je een liedje zingen.

Wie hebben koek en chocolade melk gehakt

En toen kwamen er weer een toneelstuk.

daar deden Hermy Carolien Walter en

Richard aan mee. toen dat toneelstuk

af was gelopen gingen de ouders naar

huis.

We moesten alle slingers eraf halen

uit de grote tent want s' morgens moesten

we weer naar huisweg toevallig slingers

eraf waren kregen we eerst nog

chocolade melk.

We hebben veel plezier gehad.

Anita Ham.

Kampvuur.

'S avonds na het toneel door ons zelf verzorgd werd het Kampvuur aangestoken. Het was erg leuk ook vooral omdat de Heer Hilhorst er bij was want hij deed het altijd zo leuk. Als wij een liedje gingen zingen deed hij altijd heel mooi mee zoals hij altijd zong. Draaide hij aan 't grote wiel. 'O' Ook hebben we eerst een slaatje gehad en dat was lekker.

Drama heeft het toneelspel De Wonderdokter bij het kampvuur voor allen een reep chocola uitgeronden vanwege dat de school dichtgaat. En daarom hebben we meester T. Wiegensma 5 repen gegeven want hij heeft ook gezorgd voor het kampvuur en het vierdaagse schoolkamp. Op het kampvuur heeft meester nog wat aanmaakblokjes + petroleum opgegaard dan brandde het harder en er kwamen dan mooie sterretjes af. 'O'

Op het laatste kregen we nog een beetje warme knakworst en toen moesten we ons wassen in de waswaggen. Toen moesten we naar bed en de tenten werden gestoten

Erwin Hulshof.

Watertoren beklimmen.

We hebben de watertoren ook nog beklimmen
Eerst moesten we wachten buiten want meester moest
eerst betalen.

En toen begon de tocht naar boven.

En die watertoren was 65 meter hoog en dat is heel
hoog.

Dus we moesten we de trappen beklimmen maar dat
viel wel mee.

Toen we boven waren konden we heel ver kijken
we mochten door de verrekijker kijken.

En ik had een pet op.

En toen heb ik de pet naar beneden gegooid.

De pet ging eerst recht op de bomen af maar
hij werd door de wind de andere kant op
geblazen.

En toen moesten we weer naar beneden en
dat ging niet zo slug.

Toen we weer beneden waren heb ik mijn
pet op geraapt.

Een toen zijn we weer verder gegaan.

En het was erg mooi.

Tomy.

Riethorst.

Een enkel woord

(door de Heer J.A.H.Markerink, bestuurs-
lid Braakschool: 1960 - 1975.).

Wanneer ik een enkel woord zal schrijven, in de laatste schoolkrant, zal ik trachten mijn ervaringweer te geven, die ik in die 15 jaar als bestuurslid heb opgedaan.

Ten eerste zie ik nog steeds met vreugde terug naar die tijd, waar ik nog steeds dankbaar voor ben, dit te hebben mogen doen.

In de tweede plaats : mijn krachten in te zetten voor de Vereniging, in de vergaderingen, maar ook daarbuiten. Ik heb in die tijd mensenkennis opgedaan. Hieraan heb ik goede herinneringen over gehouden.

Maar ook wanneer van jou gevraagd werd, waarvoor die plaats in dat bestuur, door jou bezet werd. Dan was het soms moeilijk, het juiste antwoord te geven.

Dan wordt je gevraagd, om als Christen in deze wereld te mogen getuigen, van dat geloof, dat wij op de schoolbanken al gehoord hebben!

Zo is het wel jammer, dat onze school gesloten wordt, maar de mogelijkheid, om al op de schoolbank van de gekruisigde Heiland te horen, blijft toch nog wel aanwezig.

Oud-bestuurslid
J.A.H.Markerink.

Geesteren, juni 1981.

Toen ik in mei , een telefoontje kreeg, om iets in de schoolkrant te schrijven, heb ik dit onmiddellijk met "ja" beantwoord. Niet om in de publiciteit te komen, maar omdat voor mij de Braakschool een bijzondere plaats heeft gekregen.

Toen ik in 1965 gevraagd werd, om bestuurslid te worden, heb ik dit aanvaard, niet wetende wat het allemaal inhield; toch achteraf blij deze ervaring rijker te zijn.

Er is in de jaren, die ik bestuurslid was, heel wat af vergaderd. Verschillende bestuursleden kwamen en gingen in die 15 jaar: 22 in getal. Het was verheugend, hoe eensgezind de besluiten altijd werden genomen.

Steeds weer denk ik met vreugde terug, aan de jaren, die ik voorzitter was.

Een paar ervaringen wil ik noemen: er zijn in die jaren drie onderwijzeressen geweest, allen gehuwd, en twee hoofd-onderwijzers.

We kunnen terug zien op goed en degelijk personeel. Steeds stonden de kinderen hoog aangeschreven bij verschillende scholen.

Ook kunnen we terug zien op een geslaagde jubileumviering in 1977, van het 75-jarig bestaan van de school. Toen is gebleken, dat een kleine school toch nog groot kan zijn!

Maar nu, anno 1981, sluiting der Braakschool. Het klinkt hard, toch is het werkelijkheid! "Jammer" zeggen velen. Dit is begrijpelijk! Een streekschool als deze, was voor velen een punt wat niet was weg te denken uit ons midden. Maar wat op deze school is geleerd, is bij velen tot zegen geweest, en is het nog steeds! Christelijk onderwijs is hier gebracht, kinderen werden onderwezen uit de Heilige Schrift.

Gods Woord: het richtsnoer voor ons leven.
 En dit Christelijk onderwijs heeft toekomst.
 De school gaat dicht, maar de Bijbel blijft
 open, open voor ieder, die het Christelijk
 onderwijs een warm hart toedraagt!
 Ik wens het huidige Bestuur Gods zegen toe,
 een goede afwikkeling, en een goed afscheid.

Sluiting was de beste, en enige weg, die verant-
 woord was tegenover de resterende kinderen.

Met dankbaarheid, denk ik terug aan het
 feit, hoe Mevr. Van Zoest hier tien jaren
 bijna heeft gewerkt, met volledige inzet,
 en hoe Meester Wiegiersma, als Hoofd van de
 School, zich de laatste jaren heeft ingezet.
 Jammer, dat het niet heeft kunnen uitgroeien.
 We weten, dat U ook niet anders kon, dan
 elders een baan zoeken. Moge het U goed gaan,
 onder Gods zegen. Wij gunnen het U van harte,
 met Uw hele gezin.

Ik wil eindigen, met de woorden, van lied
 465 : 1:
 "Van U zijn alle dingen, van U, o God en Heer!".

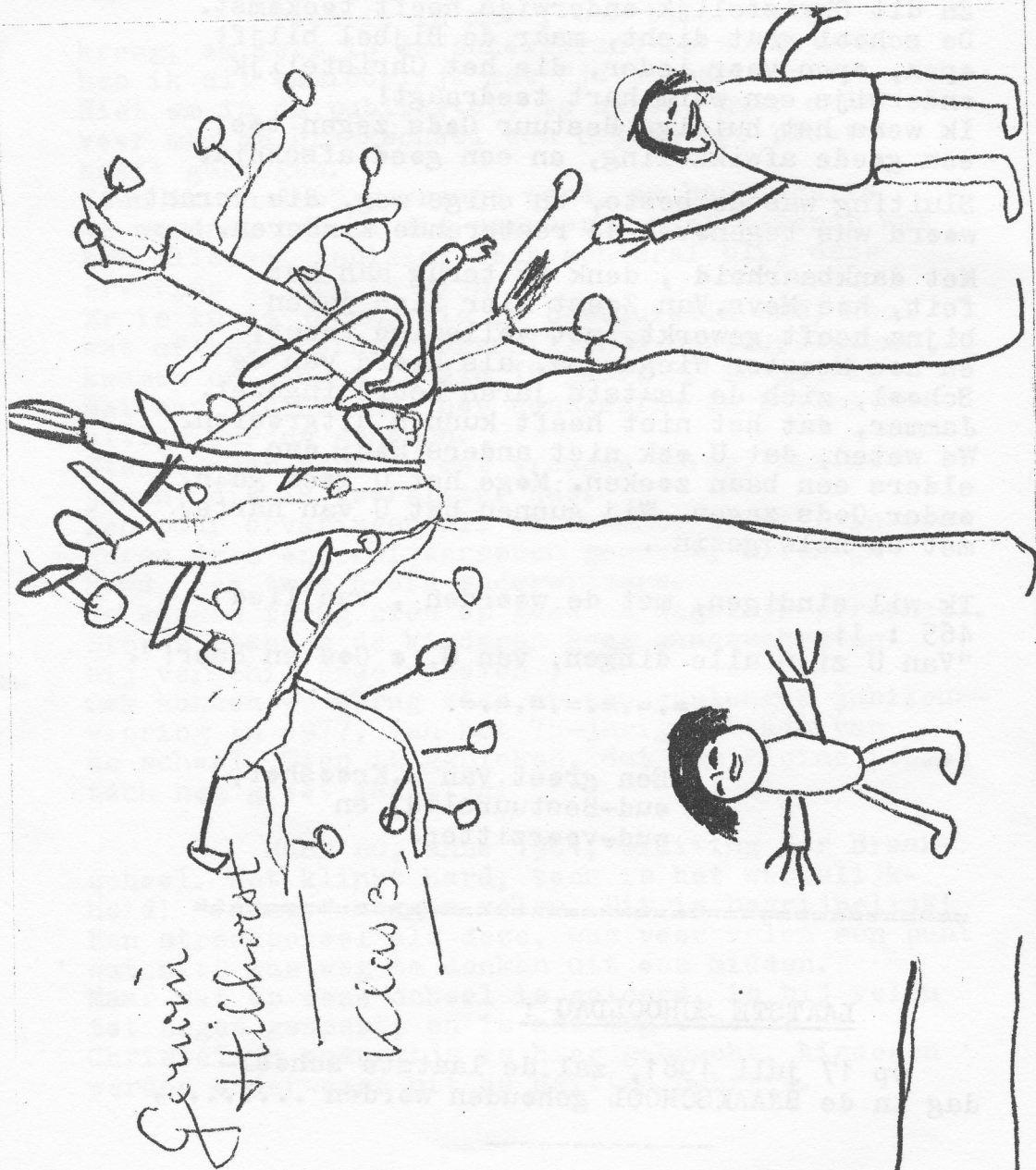
==.==.==.==.==.==.

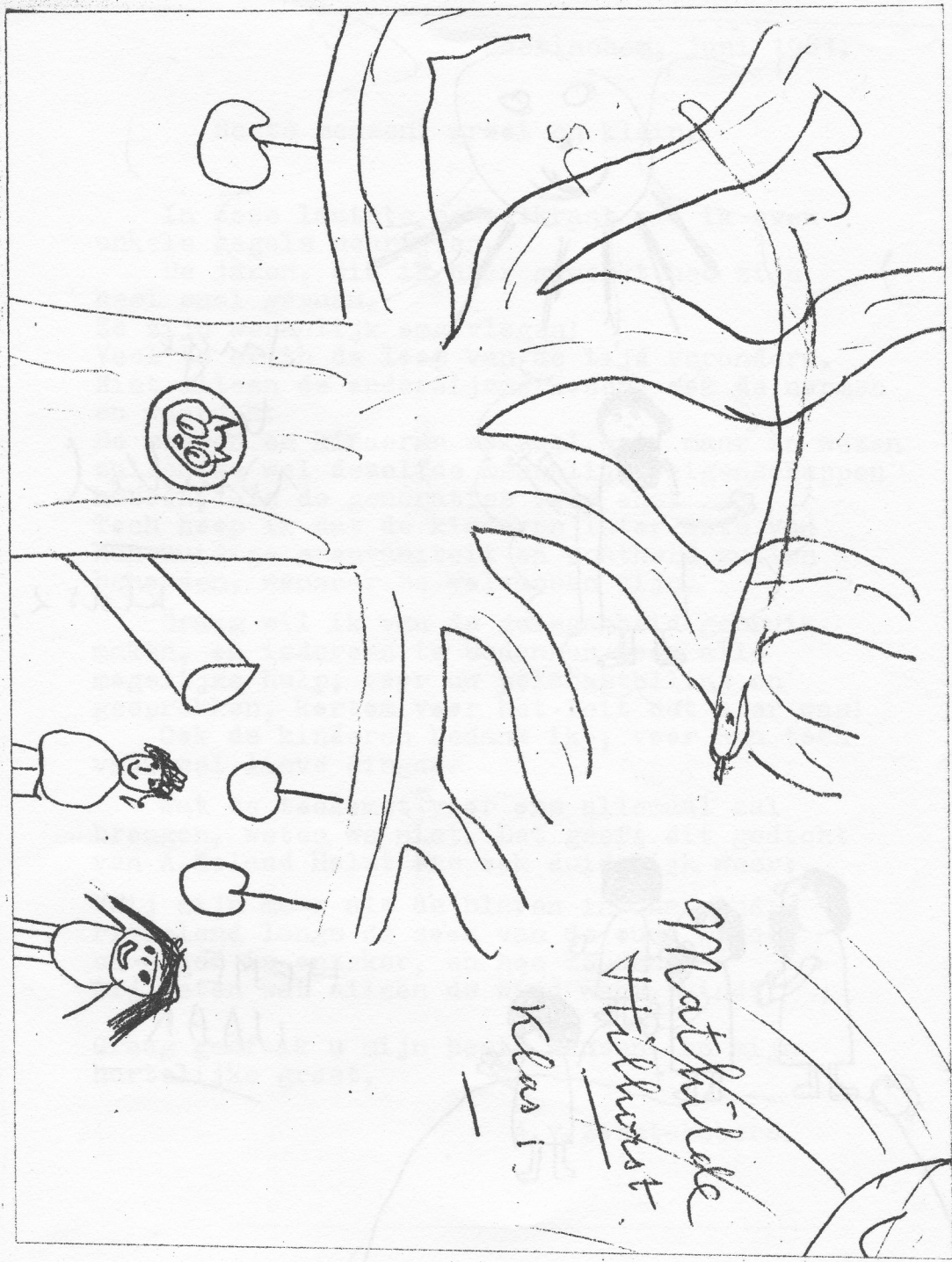
Een groot van H. Krooshof,
 oud-Bestuurslid, en
 oud-voorzitter.

LAATSTE SCHOOLDAG :

Op 17 juli 1981, zal de laatste school-
 dag in de BRAAKSCHOOL gehouden worden

ENKELE TEKENINGEN uit de
KLASSEN 1, 2 en 3 :

Mathilde
Hilbert

Klass 1

Inge
te
winkel.

—
Klas 2.

HEMEL-
UAART
—

Doetinchem, juni 1981.

Beste mensen, groot en klein,

In deze laatste schoolkrant wil ik even enkele regels schrijven.

De jaren, die ik hier gewerkt heb zijn heel snel gegaan.

Ze zijn werkelijk omgevlogen!

Veel is er in de loop van de tijd veranderd.

Niet alleen de onderwijsmethoden, ook de normen en waarden.

De mensen en kinderen, ook wel wat, maar in wezen zullen we wel dezelfde menselijke eigenschappen hebben, als de generaties voor ons.

Tech hoop ik dat de kinderen later iets van hun huidige spontaniteit en echtheid zullen behouden, wanneer ze volwassen zijn.

Graag wil ik van de gelegenheid gebruik maken, om iedereen te bedanken voor alle mogelijke hulp, voor uw belangstelling en gesprekken, kortom voor het feit dat u er was!

Ook de kinderen bedank ik, voor hun toch vaak wel lieve dingen.

Wat de toekomst voor ons allemaal zal brengen, weten we niet. Dat geeft dit gedicht van A. Roland Holst ons ook duidelijk weer:

"Wij zijn maar als de blaren in den wind,
ritselend langs de zoom van de oude wouden
en alles is onzeker, en hoe zouden
wij weten wat alleen de wind weet, kind!"

Graag geef ik u mijn beste wensen, en mijn hartelijke groet,

Uw

A.v. Zoest-Ebbers.

22

Artikel, door Mevr.W.Derksen,

Geesteren, 27 juni 1981.

Wat was er aan de start van de Braakschool,
wat er nu niet meer is?

Waarom konden we niet verder?

Is het 't kinder-tekort?

Is het de verandering van de tijd en de
normen?

Zijn de afstanden, die men vroeger moest lopen,
nu te groot geworden om te fietsen?

Het doel aan de start was: Christelijk Onder-
wijs in Geesteren en Gelselaar.

Negenenzeventig jaren mocht het er zijn, waarvan
ik de laatste jaren als bestuurslid heb
mogen fungeren.

Eenheid was er in denken en streven van
Gereformeerd en Hervormd personeel en bestuur.

Met grote inzet van enkelen is geprobeerd
om tot een fusie te komen met de Julianaschool
te Gelselaar.

Het kwam er niet van.

De Julianaschool bleef bij het standpunt, dat
het niet mogelijk was, het Christelijk Onder-
wijs 1300 meter te verplaatsen, wat echter
voor Geesteren betekent verstoken te blijven van
Christelijk Onderwijs, of de afstand af te leggen
naar Berculo, of Gelselaar.

De eenheid was op de laatste bijeenkomst
van de Ouders in de school, ver te zoeken.
Dit heb ik met verbazing en verdriet moeten
ervaren.

Het heeft me verbijsterd.

Het schrijven van dit stukje, gaat dan ook
niet geheel zonder emoties.

De vergaderingen leiden, is me hierdoor
ook onmogelijk geworden.

Ben ik ontrouw, wie is er nog getrouw?
 Wat is er over van het doel:
 Christelijk Onderwijs, in Geesteren
 en Gelselaar?

Blij ben ik het lied te kennen: Lied 304 : 1 :

"God is getrouw, Zijn plannen falen niet,
 Hij kiest de zijnen uit, Hij roept die allen,
 Die 't heden kent, de toekomst overziet,
 laat van Zijn woorden, geen ter aarde vallen!".

W.B.Derksen-Simmelink.

HARTELIJK DANK !!

Enkelen onder ons --- die door verleden
 of heden --- nauw bij onze school betrokken
 waren en nog zijn, is gevraagd een bijdrage
 te leveren voor deze laatste schoolkrant.
 Allen hebben daar gehoor aan gegeven, zij het,
 uiteraard , een ieder op haar of zijn wijze.
 Langs deze weg willen wij hen daar heel hartelijk
 voor bedanken!
 Mee door Uw pennevrucht is deze krant zeer
 waardevol te noemen.
 Met de grootste waardering, en dank!

T.W.

24

A F S C H E I D

Ja, binnenkort nemen wij allen afscheid van de Braakschool: leerlingen, Ouders, leden, kortom allen, die nauw bij onze school betrokken waren.

Voor ons heeft dit afscheid echter nog een bijzonder karakter, omdat wij tevens van woon-omgeving zullen veranderen: op 10 augustus a.s. zullen wij naar Alphen aan den Rijn vertrekken. Ons nieuwe adres zal daar zijn:

Grevelingen 101,
2401 DT ALPHEN AAN DEN RIJN.

De school, waaraan ik zal gaan werken, staat aan de Prinses Irenelaan, nr. 100.

Ja, afscheid nemen! Welke gevoelens, gedachten en ideeën bekruipen je dan niet! Vele vragen komen er in je op
Enfin, laat ik geen oude koeien uit de sloot halen. Eén ding blijft moeilijk te aanvaarden: konden twee christelijke scholen niet tot elkaar komen? Ja, wel te verstaan: in een goed en eerlijk open overleg, op voet van gelijkwaardigheid. Waar is een wederzijds vertrouwen? Ken dit? Mocht dit? De gang van zaken blijft te betreurden! Zonder ook maar een enkel verwijt te maken, maar zoals het gegaan is, alles met elkaar opgeteld, zo had het niet mogen gaan! Wel laat ik hier verder kort over zijn.

We nemen afscheid: ook langs deze weg willen we aan jullie, en aan U allen onze dank overbrengen!

Dank aan de kinderen, de leerlingen, voor de fijne, steeds plezierige omgang met elkaar. Ik hoop, dat ik iets voor jullie betekend mag hebben, dat je er iets aan gehad hebt, nu en later, om bij mij in de klas te zitten. Misschien denk je later nog eens aan deze jaren terug! Ik zal deze tijd zeker niet zo maar vergeten zijn!

Ik hoop van harte, dat het jullie allemaal het komende jaar, en in de toekomst, goed mag gaan. Op welke school je hierna ook terecht komt. De zesde klassers op een school voor voortgezet onderwijs, de anderen op de Willem de Zwijgerschool te Berculo, of de Julianaschool te Gelselaar. Succes en sterkte !

Dank ook aan de Ouders. Dank voor het vertrouwen in mij gesteld, voor de prettige manier van omgaan met elkaar. Dank voor Uw meeleven en meedoen met de school. Ik wens U alle goeds toe in de komende tijd, in Uw persoonlijk leven en in Uw gezinsleven, alsook met Uw werkzaamheden. Alle goeds toegewenst: U, met Uw kinderen!

Dank aan de Leden der Vereniging. In totaal 80 leden. Een Vereniging kan pas iets zijn, wanneer er leden zijn. Dank voor Uw lidmaatschap, en Uw doorgaans steeds weer getoonde interesses voor onze school.

Dank aan vrienden, kennissen en bureu. Ook onze wegen zullen scheiden: hoe jammer ook, dat zal eerst toch wel even wennen worden. Misschien wel van beide kanten! We wensen U het allerbeste toe! En een tot ziens.

Dank aan het personeel: aan Mevrouw Van Zeest, als onderwijs-collega, aan Mevrouw Heideman, als schoolschoonmaakster. Het is goed geweest!!
Tevens alle goeds toegewenst, in de voor ons liggende tijd.

We moeten eerlijk bekennen: het is ons onmogelijk een ieder persoonlijk te groeten, of te bezoeken. Neemt U ons dat niet kwalijk. De afronding hier, en de voorbereiding op mijn taak elders neemt veel tijd in beslag. Hiernaast de beslommeringen van een op handen zijnde verhuizing.
Daarom: zonder ook maar iemand te vergeten: HARTELIJK DANK, en het allerbeste!!

Toch zou mijn dankwoord bepaald niet volledig zijn, als ^{ik} ~~ik~~ niet tot het Bestuur der School zou richten.

Immers: U zat het dichtst bij het vuur. Wie anders, dan U, weet beter hoe de zaken verlopen zijn de laatste jaren! Samen hebben we veel meegemaakt. Mooie en verdrietige dingen. Gelukkig waren de laatste verweg in de minderheid! Veel prettige herinneringen aan U blijven er over! De sfeer op de vergaderingen was uitstekend: we konden m.i. goed met elkaar overweg. En de contacten zijn, door de vele ontwikkelingen de laatste jaren, zeer intensief geweest. Van zeer dichtbij heb ik een en ander meegemaakt. De tijd, die ik hier geweest ben, is dan wel niet zo lang, toch zijn de belevingen vele, en zeer intens. Mee daardoor kan ik denk ik toch wel zeggen, dat ik Uw gedachten en ideeën zeer goed heb leren kennen. En waarschijnlijk daardoor misschien deze bevolking, en de Achterhoek. Immers, zoals het gegaan is met de school, met alle problemen en ontwikkelingen daaromtrent, zo is voordien nooit geweest. De definitieve afloop heeft nimmer zo dreigend voor de deur gestaan.

Ik wil dan ook niet onder steelen of banken steken, dat mijn waardering voor U, en voor Uw werk als schoolbestuurder, groot is. Ik wil dan ook mijn grote dank uitspreken aan Uw adres. In zonderheid aan het Dagelijks Bestuur, waaronder ik de langste tijd hier heb gewerkt. Met U waren de contacten uiteindelijk het nauwst, zonder daarbij de anderen te kort te willen doen.

Dit stukje levensgeschiedenis is geschreven, we slaan zeer binnenkort de bladzij om. Een ieder voor zich. Ik wil U sterkte toewensen bij de verdere afwerking, en bij de leegte, die er toch wel zal ontstaan. Moge het U allen, met de Uwen, goed gaan!

Op vrijdagavond, zal, in besloten kring, van Ouders en Leden, in de Schephuve, te Geesteren, voorgoed de geschiedenis van de Braakschool geschreven zijn. Wel te verstaan: op 17 juli a.s. We hopen tot een waardig slot te kunnen komen. We kunnen elkaar dan nog de hand drukken.

Daarna zullen we in de toekomst moeten blikken. Het leven, het werk wacht!

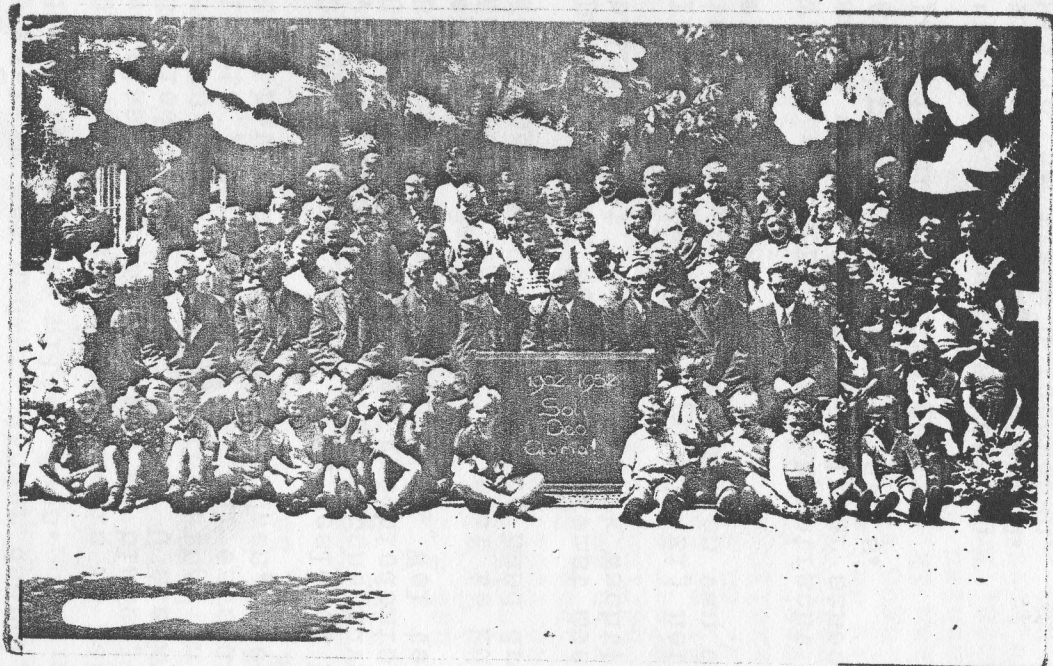
Ik heb het voorrecht gehad, zij het met tekortkomingen, in de annalen van deze school opgetekend te worden!

We nemen afscheid. Ik heb getracht waar te maken wat in de voorgevel der school staat geschreven door de oprichters.

Laat ik hiermee eindigen:

"De Heer zal over uw bestaan zijn sterke vleugels breiden. Hij is, in trouw u toegedaan, uw schild en pantser beide". Ps. 91 : 2b.

T.Wiegersma.

SCHOOLFOTO , ter gelegenheid van het
50 - jarig bestaan , van de school,
in 1952.